

“వెళ్ళిపోతున్నావేం రామం?”

“కొంచెం పనుందోయ్...;

“పోనీ రెండట లేని మానేద్దాం.”

“అట్టే...చాలా అర్జంటు పనుందోయ్. సారీ మీరు వేసుకోండి” అంటూ వచ్చేతాడు రామం.

ప్రతిరోజూ ఆఫీసుయ్యాక ఆఫీసులోనే సహా ద్యోగుల్లో పేకలు ఆడటం అలవాటు రామానికి. కానివార జేబులో లక్ష్మీదేవి గలగలలు లేకపోవడంతో ఎలాగోలా మిత్రుల కంటబడకుండా జారుకుండామని ప్రయత్నించినా, వాళ్ళ కళ్ళలో వడేసరికి సంజాయిషీ ఇచ్చుకోక తప్పలేదు.

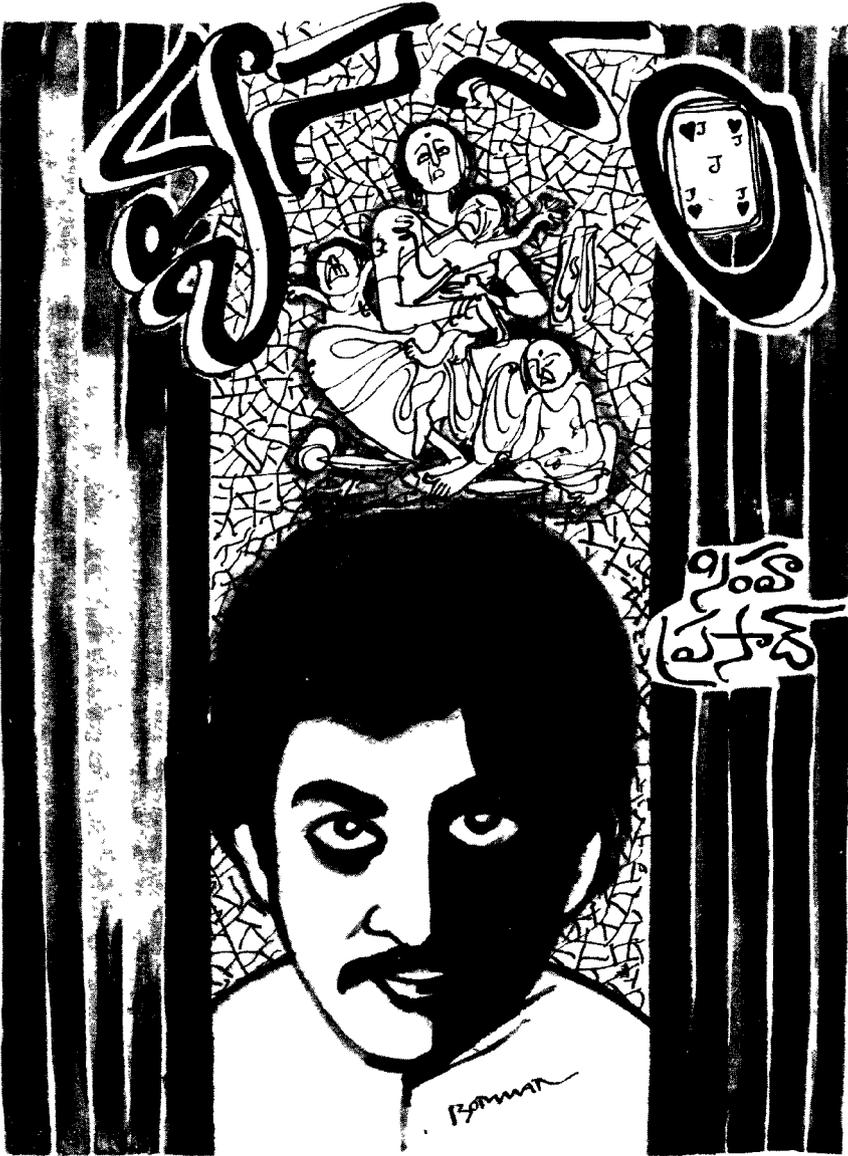
అలవాటుకి బ్రేక్ పడిందన్నది ఒక బాధ అయితే తన వెనుక తన పేకలు మిత్రులు తన మీదెన్ని జోతులు పేల్చినప్పుడుంటున్నారా? అన్నదింకో బాధ అయి కూర్చోవడంతో వివరీతంగా ఫీలవుతూ నడుస్తున్నాడు.

ఇటువంటప్పుడు బంగారంవుంటే ఆదుకుమ్మ. కాని అత్తవారిచ్చిన వుంగరం ఎప్పుడో తాకట్టుకీ ఆ పిమ్మట అమ్మకానికి వెళ్ళిపోయింది. భార్యకాబలు తాకట్టు పెడదామని తెలిసిన మార్నాడీ దగ్గరికెళ్ళి “పోత అప్పుకి హామీ ఇది” అంటూ లాక్కున్నాడు. చేతి వాచిని పేకాట్లో వడ్డ బాకీక్రింద అతడి పేకలు ఫ్రండ్ తీసేసుకున్నాడు, ఆ డబ్బులిచ్చేక భదంగా తిరిగివచ్చేస్తానంటూ.

ఇంక తాకట్టు పెట్టగలం నమ్మవులేం లేవు ఇంట్లో గాని, తన దగ్గర గాని. జీతం వచ్చి నాలో జాతీ అయినా ఆదంతా ‘హాప్ కాకీ’ అయిపోయింది. క్రితం నెలలో పేకలు ‘అరుపు’కి ఆడటంతో జీతాల రోజున ఆ అరుపు ఇచ్చిన వాళ్ళు తా లాక్కుపోయారు జీతాన్ని. దాంతో కిరాణా కొట్లో పాత బాకీ చెల్లించలేకపోయాడు. అది చెల్లిస్తే గాని మళ్ళీ అరువిననని భీష్మించుకుని కూర్చోవడంతో ఇంట్లోకి ఒక్క నరుకూ తేలేకపోయాడు. వెధవది నరుకులేకపోతే పోయే పేకాటకీ పైసల్లేకుండా పోయాయిందా! ముక్కలు త్రిప్పటం అలవాటైన చేతుల్ని కట్టేసినట్టుగా వుంది. ఏదోలావుంది. మళ్ళీ జీతాలు రావాలంటే ఇరవై ఆరోజులు గడవాలి, ఖర్చు!

అపహాసంగా, అవమానంగా, మిమ్మా, చిరాగ్గా, కోపంగా, వీరసంగా వుంది రామానికి. “అప్రాల్ పదిరూపాయల్లేక ఫ్రంట్ముందు ఇప్పల్ అవ్వా లొచ్చింది. నిజనిగా హోరిబుల్! పదికపోయినా కనీసం అయిదువున్నా ఈపాటికి నాలుగులు లాటలాడేవాడు. రెండటలై నా కొట్టేవాడు...స్టార్ తిరగాలి గాని ఒక్కరోజులో బాకీలన్నీ తీర్చి తాకట్టు విడిపించెయ్యడా? వ్వ...చేతిలో చిల్లిగవ్వ కూడా లేకుండా పోయింది నమయానికి... అనుకుంటూ రోడ్డుమీద కప్పించిన రాళ్ళని కనిగా తమ్ముకొంటూ నడవసాగాడు.

తను పోర్ట్ వైఫెక్లోంటే ఓ కుక్క ఆడ్తోచ్చింది. వెడీమని తన్నాడు. అది మెమెతిరిగి భయంకరంగా మొరిగింది. దాంతో మరి రెచ్చిపోయి మళ్ళీ కారెత్తాడు గాని అది కాళ్ళకి బుద్ది చెప్పింది. “ఉమా”...బూట్లు తీస్తూ పల్నాడు వెరటి వేవునున్న బాధ్యని.

భార్య రాకయేసరికి పుగుడ్డ పోతూ “ఉమా” అంటూ అరిచాడు ఇల్లు అదిరేలా.

ఆమె పరుగెత్తుకొచ్చింది.

“ఏం జేస్తున్నవే? ఎన్నిసార్లు పించాలి?”

“విప్పించలేదండీ” భయపడుతూనే అంది.

“విప్పించలేదా? అవున్నే. మొగుడనేవాడు ఆఫీసునుంచి అలసి వస్తాడన్న ద్వారా వుండేడిస్తేగా అనుకోడానికి! అలా దిమ్మిట్లొప్పులా నిలబడి చూడకపోతే కానీ టీ వీళ్ళు నా మొఖాన పొయ్య కూడదా?”

“టీపాడే...” నసిగిందామె.

“లేదంటావ్? అంతకంటే ఏమంటావులే. ఎక్కడలేని దరిద్రమంతా నీ దగ్గరే వుంటుంది. ఇంకా అలా నిలుచునే వున్నావేం కానీ నీళ్ళన్నా తగరెయ్.”

ఆమె పరుగున తెచ్చిచ్చింది.

కాళీ గొంతు ఆమె కందిస్తూ ఆమెనీ, ఆమె కట్టుకున్న చీరీ చూశాడు మిమ్మా.

మొహం జిడ్డుగా వుంది. బొట్టు నగం చెరిగింది. అక్కడక్కడా చిరగ్గా కుట్టండేమో

కాస్త ఎబ్బెట్టుగా వుంది చిర. మనిషి వీరసంగా లంఘాలు చేస్తోందాన్నా వుంది!

“ఆ వాలకం ఏమిటి? వెళ్ళి మొఖం కడుక్కో” చిరాకు వడ్డాడు.

ఆమె మొఖం చిన్నబుచ్చుకు వెళ్ళిపోయింది తప్ప తనకి ఒంట్లో బావుండలేదన్న సంగతి బయట పెట్టలేదా ఇల్లాల!

మంచంమీద వెల్లకిలా పడుకున్నాడు రామం. ఇప్పుడు డబ్బు కావాలి. డబ్బు లేకపోతే ఇంట్లోనూ తన ఒంట్లోనూ కూడా పుల్నాహమే వుండదు. పుల్నాహం లేకపోవడమే కాదు పూపిరాడ నల్లుగా వుంటుంది కూడానూ! ఎప్పుడో పెద్ద స్టేక్తో పేకాడినప్పుడు చెయ్యి తిరగాలి, అదృష్టం కలిసి రావాలి, దెబ్బతో తన దరిద్రం తీరిపోయి. అదృతే ఇప్పటి సంగతి...అంతో కొంత అర్జంటుగా సంపాదించాలి ఎలా?

ఆలోచనలు తెమలటం లేదుగాని ఇంతలో స్కూల్లుంచి పిల్లలొచ్చి అల్లరి చెయ్యసాగారు. ఇదే అదిననుకుని చంట్లోడు ఆరున్నొక్క రాగం అందు కున్నాడు.

వ్యసనం

“ఒరేయ్. నోరూసుక్కూర్చుంటారా మీ పుమానం మోత మోగించనా? ఉమా-అ చంటోడు ఇండాకట్టుంది ఏడుస్తోంటే వినించడంలేదా? అబ్బా! ఇది ఇట్లు కాదు నరకం బాబూ...”

పంట చేస్తోందల్లా గబుక్కునొచ్చి పిల్లల్ని వీధిలో కెళ్ళి ఆడుకోమని చెప్పి పంపి, చంటోడ్ని ఎత్తుకుని కళ్ళు తుడుచుకుంటూ వంటింట్లో కెళ్ళి పోయింది ఉమ.

“ఇంట్లో కూర్చుంటే డబ్బెలా వస్తుంది గానీ అలా పూళ్ళోకెళ్ళే ఏ ఆప్పిచ్చే అప్పారావో దొరకొచ్చు” అనుకుని లేచాడు

“బజారు కెళ్ళున్నారాండీ” భర్త బట్టలు తొడుక్కోంటోంటే అడిగింది ఉమ.

“...వూ-ఏం?”

“చంటోడికి పాలడబ్బు..”

“వాడికి పాలడబ్బులు, నీకు చీరలు, సారెలు, కిరాణి సరుకులు! ఇవన్నీ తేవడం నాతరం కాదు అన్నిటికీ నన్నే చావమంటే నేనెక్కడ చావను? పోనీ నాలుగొందలు పంపమని మీ నాన్నకి రాయకూడదా?” అని కోప్పడుతోంటే అతడికో బ్రహ్మాండమైన మదియూ వచ్చింది ఉమకి ఒంట్లో బావోంటలేదనీ, గుండెవీరనం అని డాక్టర్ చెప్పడనీ, ఏవో టానిక్కు ఇంజెక్షన్లు వాడాలనీ, చంటోడి క్లూడా ఏవో మందులు కంట్రీబ్యూషన్ గా ఇప్పించాల్సిస్తోందనీ అంచేత డబ్బుకి ఇబ్బందిగా వున్న దృష్ట్యా ఓ నాలు గొందలు పంపమని మావగారికి ఉత్తరం రాస్తే? అన్పించింది. ఆ పుత్రుల క్షణన అదెంతో మంచి ఆలోచననీ, మావగారు తప్పకుండా డబ్బు పంపిస్తారు గనుక ఇంట్లోకి సరుకులూ తేవచ్చు, చిల్లర బాకీలు తీర్చి తనూ ఈ నెల సరదాగా గడిపేయొచ్చున్నోంది.

వెంటనే ఈల వేసుకుంటూ పోస్టాఫీసుకెళ్ళి పుత్రుల రాసిన పాస్టర్ల చేశాడు రామం.

నాలుగో రోజున రామానికి టీ యెం. ఓ. వచ్చింది అతడి మావగారి దగ్గర్నుంచి

“మావగారు చాలామంచివారు” అనుకున్నాడు డబ్బు అందుకుంటూ. “ఉమ కూడా మంచిదేవంపం. అవ్వడవ్వడూ తనే పూరికే కోప్పడుతూంటాడు. డబ్బు ఇబ్బందులవల్ల అశాంతిగా వుండి ఆలా ప్రవరిస్తున్నాడు గానీ లేకపోతే వెతిమీద పెట్టుకుని పూజించేవాడుకాదా?” అనుకున్నాడు ఈ డబ్బు

అమెవల్లే వచ్చిందన్న భావన కలగానే. ఇక అమెని కష్టపెట్టకూడదని అనుకున్నాడు.

ఎన్నడూ లేంది అసీవ్యగానే తిన్నగా ఇంటి ముఖం పట్టాడు, ఆనందాశ్వాన్ని అధిరోహించిన రామం.

ఉమ తలపోటుగా వుండటంతో పడుకునివుంది.

“అదేవిటి ఉమా ఈవేళప్పుడు పడుకున్నావ్. ఇంట్లో బావోలేదా?” అతడి కంఠంలో ఆప్యాయత ధ్వనిస్తోన్నా అమె కంగారుగా లేవబోయింది.

“ఫర్లేదులే పడుకో” అని అమె నుదుటిమీద చేయివేసి చూసి “చాలా వేడిగా వుండే. కొంచెం జ్వరం తగిలినట్లుంది. టాబ్లెట్ తప్పిస్తానుండు” అంటూ అమె వద్దని వారిస్తోన్నా వినకుండా ప్రక్రింటి కుర్రాడ్లు మెడికల్ షాపికి పంపించాడు

ఇంతలో చంటోడు నిద్రలేచి ఏడుస్తోంటే తనే వెళ్ళి ఎత్తుకుని పూరడస్తూ “ఏమిట్ ఉమా. ఈమధ్య అసీసులో పని ఎక్కువయ్యా, ఆర్థిక ఇబ్బందులదృష్ట్యానూ నిన్నెక్కవగా కోప్పడు తున్నాను ఏమీ అనుకోకు ఉమా ఇంకెప్పుడూ అలా ప్రవరించను. అయినా ఈ డబ్బు ఇబ్బందులన్నీ పేకాలవల్లే వస్తున్నాయనుకో. అంచేత రేపట్టుంచి పేకాల పూర్తిగా మానేస్తాను. మన సుఖం కన్నా పేకాల ఎక్కువా చెప్పు? అసీవ్యగానే తిన్నగా ఇంటి కొచ్చి వీతోనూ, పిల్లల్లోనూ గడిపేస్తాను పిల్లల చదువు గురించి ఇప్పుట్టుంచే శ్రద్ధ వహించాలి కూడానూ” అంటూ ఎన్నో కుబుర్లు చెప్పాడు రామం జేబు బరువుగా వుండటంతో అవన్నీ ఎంటూ కలో నిజమో తేల్చుకోలేక కళ్ళవప్పగించి చూస్తూండే పోయింది ఉమ

ప్రక్రింటి కుర్రాడు టాబ్లెట్ తేగానే తనే టీ కాసిచ్చాడు భార్యకి మీచేత చేయిస్తున్నానంటూ అమె నొచ్చుకుంటే “భార్యభర్త లిద్దరూ ఒకరికోకరు సాయం చేసుకున్నప్పుడే ఏ సంసారమైనా సుఖంగా, సాఫీగా, సంతోషంగా, సంతోషంగా సాగుతుంది ఉమా” అన్నాడు.

భర్తలో వచ్చిన మార్పుకి ఉమ ఏనుగెక్కినంత సంబరపడుతోంది. అంత మంచి మార్పు తీసుకోచ్చి

నందుకు దేవుళ్ళందరికీ అంజలి ఘటించింది కూడానూ.

ఆ సాయంత్రం ఉమకి వంటలో సాయం చెయ్యడం, పిల్లలచేత స్నానాలు చేయించి బట్టలు తొడగడం, కుబుర్లు వెబుతూ భోంచెయ్యడం వగైరా చెయ్యడమే గాక వాస్తాళ్ళ తర్వాత భార్య పిల్లల్ని సీనిమాకి కూడా తీసుకెళ్ళాడు రామం.

సీనిమానుంచి వచ్చాక ఆ మర్నాడు అసీసునుంచి రాగానే లామిద్దరూ బజారుకెళ్ళి కావలసిన సరుకులు తెచ్చుకున్నాడు. అమెకి మంచి చీరలు లేవు గనుక ప్రస్తుతం రోజూ కట్టుకునే వో రెండు కొంటాననీ, ఎరియర్స్ రాగానే ఓ మంచి చీర కొంటాననీ అన్నాడు

అతడి మాటలు వింటూ మురిసిపోతూ “ఈ స్వర్గం కలకాలం నిలిచిపోవాలి” అనుకుంటూ భర్త కౌగిల్లో ఒదిగి పోయింది ఉమ

మర్నాడు అసీసు కేటీనా తన మిత్రులతో నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ మాట్లాడుతోంటే “నువ్వు లేకపోయేసరికి ఈనాల్లోజాలూ పేకాల పరమ బోర్ గా వుండనుకో. ఇనాళెవ్వనాసరే నువ్వు కూడా ఆడాలి. కావలిస్తే మేం డబ్బు అప్పిస్తాం” అన్నారు వాళ్ళు రామంతో

“చా-డబ్బుకోసం కాదోయ్”

“సురికేపిటి గురూ? హోం డిపార్ట్ మెంటు గొడవ చేస్తోందా, ఎవరో అన్నారు.

“అబ్బే అదేకాదు గురూ! అర్జంటు వసుండి వెళ్ళిపోయావంటే. ఇనాళ ఆడదాం” అనేశాడు అనకుండా వుండలేక దానికితోడు పేకాలాడి చానాళ్ళయ్యందంటూ మనసు పుబలాలపడింది కూడానూ. ఓ పది రూపాయలతో అడితే నష్టం ఏవిట్టే? అలవాటైన ఆట గనుక సరదాగానూ వుంటుంది. అదృష్టం కలిసొస్తే నాలుగు డబ్బులు సంపాదించొచ్చుకూడానూ!

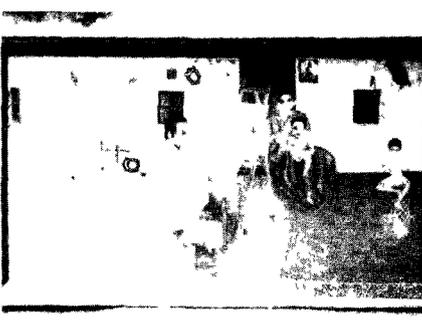
అసీవ్యగా యథా ప్రకారం ముక్కలు కలుపుతూ కూర్చున్నాడు.

రెండంటే రెండు ఆటలు అడి లేచిపోవా అనుకున్నాడు రామం కాని ఆటలు కలిసి రావడంతో ఈమధ్య పోగొట్టుకున్న డబ్బులూ రాబట్టేసుకోవా అనుకున్నాడు ఇన్నాళ్ళకి తన చెయ్యి తిరిగిందనీ, తనకింక వోకా వుండదనీ అనుకుంటూ ఆడాడు.

వెల్లెటూరు నవరంగ్ చిత్ర కళానికేతనవారు నిర్వహించిన 12వ అఖిలభారత బాల చిత్రకళా ప్రదర్శనలో ఉత్తమ చిత్రంగా ఎన్నికై స్వర్ణ పతకాన్ని అందుకున్న చిత్రం “బావి వద్ద”.
(చిత్రకారుడు : చిరంజీవి విజయ్, జి. సహదేవ్)

9వ అఖిలభారత జాత్యాపాక చిత్రకళా ప్రదర్శనలో ఉత్తమ చిత్రంగా బహుమతి పొందిన “కళాకారుని జీవితం”.
(చిత్రకారుడు : శ్రీ టి వి. సత్యనారాయణ)

తృతీయ ప్రాంతీయ ప్రాథమిక చిత్రకళా ప్రదర్శనలో ఉత్తమ చిత్రంగా ఎన్నికై స్వర్ణ పతకాన్ని పొందిన తెలవర్ల చిత్రం “అఖిలభారత వైచిత్రీ”.
(చిత్రకారుడు : శ్రీ ఆర్ హేమారామియ్య, తిరుపతి)

డాక్టర్ సలహాలు

డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

జి. ఎస్. ఎస్. ఆర్. - వేలకొండపల్లి

నా స్నేహితునికి చేతివ్రేళ్ళు నందుట్లో చిన్న కురుపులు లేచి రాత్రింబవళ్ళు దురదపెడుతున్నదట. వాటిని గిల్లతే నీళ్ళరక్తం వస్తున్నదట ఇలా ఎందువలన వస్తాయి? వీటికి ఏమి చెయ్యాలి?

★ పై పూతగా బెంజెల్ బెంజోయేట్ (20 శాతం) వాడాలి. ఈ మందు, బాగా స్నానం చేసిన తర్వాత పూయవలసి ఉంటుంది. మొదటిసారి పూసిన తర్వాత 12 గంటల తర్వాత మరోసారి పూయవలసి ఉంటుంది. అలా పూసిన 12 గంటల తర్వాత స్నానం చేయాలి. ఇలా నారానికి ఒకసారి వంతున వరుసగా మూడు వారాలు ఈ మందుని వాడాలి

లోనికి పిరిటాన్, అవిల్ వంటి మాత్రలు పూటకీ సగం మాత్ర వంతున రోజుకీ 3 పూటలుగా

చిల్లరమల్లర బాకీలన్నీ తీర్చేసి ఫ్రెష్ అయిపోవాలనుకుంటూ పూటపూటగా ఆడాడు.

కాని మెల్లగా వచ్చింది, తన దగ్గరున్నదీకూడా పోతోంటే తన సొమ్మెన్నా పూడ్చుకోవాలని కసిగా ఆడాడు. ఇదివరకెన్నాడూ ఆడని విధంగా డబ్బుకీ కేర్ చెయ్యకుండా ఆడాడు. ఆడేకొద్దీ సోతూనేవుంది తప్ప రావట్లేదు!

మరి రెండు గంటలకే రామం జేబులు ఖాళీ అయిపోయాయి!

ఒకటి రెండూ కాదు మూడు వందల ఎనభై రూపాయలు పోయాయి!

రామం గుండెలు గుళేలుమన్నాయ్. దుఃఖం పొంగివచ్చింది.

నీరసంగా లేచి తనని, పేకాటని తిట్టుకుంటూ ఇంకెప్పుడూ ఆడకూడదని ఒట్టు పెట్టుకుంటూ ఇంటి ముఖం పట్టాడు.

“అయినా మావగారు ఏడుస్తూ వంపించి వుంటాళ్ళే. అంచేతే ఇలా పోయింది. దానికితోడింట్లో ఎప్పుడూ పోరో! ఏద్యులే! ఇంక నీరి నిలవమంటే ఎలా నిలుస్తుంది?” అని భార్యమీద మండిపడుతూ నడుస్తున్నాడు.

“బాబూ - పై సా ధర్మం పెయ్యండయ్యా” పొట్ట చూపిస్తూ చెయ్యి చాచాడు ముప్పిటాడు.

“ఘ. ప్రతివాడికీ అడుక్కోవడం అలవాటయ్యింది. వూరికే వస్తే తిందామనేగాని కష్టపడి

వరుసగా వారం రోజులు వాడితే దురదలు తగ్గి అవకాశం ఉన్నది.

ఈ లక్షణం ఉన్నవారు వారి గుడ్డలను వేరే ఉంచి, వేడినీళ్ళతో ఉడికించి ఆరవేసి వాడవలసి ఉంటుంది.

తె జి. ఎస్. తె. - తువ్వం

సాధారణంగా గొప్పవారికే గుండె జబ్బులు ఎక్కువగా వస్తాయి. కారణం ఏమిటి?

★ గుండె జబ్బులు అన్ని వర్గాలవారికీ వచ్చే అవకాశం ఉన్నది. గుండెజబ్బుకీ డయాబెటిస్, అధిక బ్లడ్ ప్రెషర్, అతి స్వల్పం మొదలయినవి దోహదం చేస్తాయి ఈ రోగాలు బాగా శ్రమించి పనిచేసేవారికి ఎక్కువగా రావు శారీరక కష్టం లేనివారికి ఈ రోగం వచ్చే అవకాశం, శ్రమించి పనిచేసేవారికి వచ్చే అవకాశానికన్నా కొద్దిగా ఎక్కువ అనే చెప్పవలసి ఉంది

“తిందామని ఒక్కడికీ లేదు” కసురుకున్నాడు. ఇంటి కెళ్ళగానే భార్య కావల్సిన కిరాణా సరుకుల లిస్టు చేతికందిస్తే ఏంజెయ్యటమా అని బుర్ర బ్రదర్లు గొట్టుకుంటూ నడుస్తున్నాడు.

తను పోర్ట్ నె వెళ్ళేంటే తమింట్లోంచి ఎవరెవరో అయిదారుగురి మాటలు వినిపించసాగాయ్. ఇల్లు కొంచెం సందడిగాకూడా వుంది.

రామం గుండెల్లో రాయి వడింది.

“ఒకవేళ... ఒకవేళ...”

అతడి నోటి తడారిపోయింది. గుండె దేన్న్ పోటీ వడుతున్నట్టు కొట్టుకోసాగింది.

మొన్న భార్యకి ఒంట్లో బావుండలేదని మావగార్ని ఉత్తరం రాసిడబ్బు పంపమన్నాడుకదూ! ఉమ ఆరోగ్యం ఎలాగుండ్ అన్నప్పి వాళ్ళుతా కట్టగట్టుకుని రాలేదు కదా? వాళ్ళు పంపిన డబ్బు తన దగ్గర్లేదు. తను అవసరాలూ గడవలేదుగాని వాళ్ళొస్తే ఇంకో అంత ఖర్చు! ఎక్కడా దొరక్క వాళ్ళువడిగితే మళ్ళీ వాళ్ళ గురించించెవర్ని బ్రతిమాం గండు? పై గా తను అబద్ధాలు వ్రాశానని తెలిస్తే ఎంత అప్రతిష్ట! తన గురించి అల్లామామలూ, బావమరదులూ, వారి భార్యలూ. మరదళ్ళూ, వారి భర్తలూ అంతా హీనంగా అనుకోరూ? అదోలా మాడరూ? అయ్యో! ఎంత కర్మోచ్చివడిందిరా దేవుడా!

ముచ్చెసుటలు పోస్తోంటే అడుగులు తడబడు

డి. టి. ఎస్. ఎస్. - శింగరాయపాలెం

నేను ఎన్నో సంవత్సరములనుండి కాలవస్నానం చేస్తాను. ఇంట్లో అన్ని పనులకూ ఆ నీటినే వాడటం అలవాటు. కాని ఈ సంవత్సరము మాత్రము ఇన్ని సంవత్సరములనుండి లేనిది కాలవ లోని మెట్లకు పాచి పట్టి దిగి స్నానము చేయుటకు యిబ్బందిగా వున్నది. ఈ సంవత్సరము మాత్రమే పాచి పట్టుటకు కారణమేమిటి? ఆ నీరు పాన యోగ్యముగనా?

★ నీరు ఎక్కడినుంచి లభ్యం అవుతున్నా పరిశుభ్రం చేసిన తర్వాతగాని వాడటం మంచిది కాదు. కనీసం ఆ నీటిని వడపోసి తర్వాత బాగా మరగకాచి త్రాగవలసి ఉంటుంది

పాచి ఎందుకు పడుతుందనేది అందరికీ తెలిసిందే కదా! శాస్త్రీయంగా నీళ్ళలో ఉన్న బాక్టీరియా, ఫంగై, మొదలయినవి, ఒక విధమైన పేరస్పైలు (చెల్ల తెగకు చెందినది) పాచి పట్టటానికి ముఖ్య కారణాలవుతాయి.

తె ఎల్. - వై జాగ్

గర్భవతి అయిన నా స్నేహితురాలు బొగ్గులు, వలక పుల్లలు, ఇలుక ముక్కలు, బియ్యం మొదలైనవి తింటుంది. వీటిని తినాలనిపిస్తుంది అంటుంది. ఇవి తింటే ఆమెకుగాని, పుట్టబోయే బిడ్డకుగాని ఏమైనా ప్రమాదమా? ఇవి తినకుండా వుండుటకు ఏమైనా మందులు వున్నాయా?

★ గర్భిణిగా ఉన్న సమయంలో “పెర్సెర్విక్ అప్పిటైట్” ఉండటం కొందరిలో సహజమే! ఇలా చేయటం పల్ల తల్లికిగాని, పుట్టబోయే బిడ్డకి గాని ఏ విధమైన ప్రమాదమూ ఉండదు

“తోంటే లోపలి కెళ్ళడానికి దైర్ఘ్యం వాలక, బయట తవ్వాడుతోంటే ఉమ వీధిలో కొచ్చింది. అతణ్ణి చూసి గబగబా దగ్గరికొచ్చింది

“ఎవరూ వచ్చింది?” ఆతృతగా అడిగాడు రామం.

“మా అమ్మా, నాన్నా, చెల్లెళ్ళూ అంతా వచ్చారండీ..”

అతడి మొఖంలో రక్తపుబొట్టు కూడా లేదు. “అయితే నీకు ఒంట్లో బాగోలేదన్న సంగతి..”

“బాగోలేదనే చెప్పానెండీ..”

“నిజంగా? ధాక్ గాడ్. లేకపోతే చచ్చే వాడవుకో. నువ్వు నిజంగా దేవతని ఉమా..”

“దానికేం తెండిగానిప్పటింట్లో ఏం లేవండీ. ప్రక్కీంట్లో టీ పాడి, పంచదారా తీసుకుని టీ కాసిచ్చాను. మీరు ఆఫీసునుంచి వస్తూ సరుకులు తెస్తారని చెప్పాను. వాళ్ళు చూడకుండా వెళ్ళి ఎలావోలా అన్ని సరుకులూ, బియ్యమూ పట్టండి..” అంది ప్రాధేయపడుతూ.

తలూపి “దేవుడా!” అనుకుంటూ వెనుదిరిగాడు రామం.

కళ్ళమందు కళ్ళు పాడుచుకున్నా కన్పించనంత చీకటి వరచుకునివుంది!